

Kalbin Hasta Olmaması İçin

Hikmet Ehli Zatlar Buyuruyor;

* Nefsin bütün istekleri beden içindir, onun ihtiyaçları içindir. Aklın da böyle. Ancak, dünyadaki her şey insan için yaratıldığından bu isteklerin, ihtiyaçların ardı arkası gelmez, yani sonu yoktur. Akıl ve nefis, bu isteklerini kalbe bildirirler. Kalb de bunlardan gelene göre hareket eder.

Bu akıl, İslamiyet'e kavuşunca, kıymetlenir. Yine istekleri beden içindir ama bu sefer ahireti görür, ebedi hayatı görür, bu bedenin orada da saadete kavuşması için çırpınır. Nefsin her isteğine boyun eğmez. Sınırlama getirir. Şunları şunları ancak şu kadar yapabilirsin der yani bu talimatı kalbe gönderir. Nefs ise yine isteklerine devam eder. Kâfirdir çünkü. Kalb yine akıl ve nefsten gelenlere göre hareket eder. Ancak kalbin doğru, sıhhatli karar verebilmesi için sağlam olması, hasta olmaması lazım. Kalbin hasta olmaması için, mezhep imamlarımızın, ehl-i sünnet âlimlerinin yolunda olmak lazım, salihlerle beraber olmak lazım.

* Dinimizde ruhbanlık yoktur. Nefsi öldürmek, bütün isteklerini reddetmek diye bir şey yoktur. İslamiyet nefsi öldürmeyi değil, kontrol altına almayı istemektedir. Nefsin isteklerinden helal olanları yapmaya izin veriyor. Haram olanlarına izin vermiyor.

* Eshab-ı kiram efendilerimizi çok sevin. Ama istisnasız hepsini. Hepsi Cennetlik çünkü. Hepsi Allah Resulünün arkadaşı çünkü. Onların işlerine sözlerine sakın karışmayın. Onların işine sözüne aklıyla giren mürted olarak çıkar. Bundan çok sakının. Hepsi Cennetliktir. Allahü teâlâ hepsinden razı olduğunu ve hepsine Cenneti vaad ettiğini Kur'anda açıkça bildirmektedir.

* La ilahe illallah Muhammedün resulullah.

Öyle bir kelime ki söylemesi hafif ama değeri çok yüksek. İmam-ı Rabbani hazretleri, (Bu kelime-i tevhidin sevabını terazinin bir kefesine koysalar, yedi kat yerler, yedi kat gökler günahlarla dolsa, bu kelime-i tevhidin bulunduğu yer ağır gelir) buyuruyor.

İmanı olanı ateş yakmaz. Çünkü kelime-i tevhid onu korur. Asırlarca, imansızlar bu kelimeyi söylememek için öldüler, Cehenneme gittiler, asırlarca Müslümanlar bu kelimeyi söyletmek için şehit oldular, Cennete gittiler.

Bu kelime-i tevhidi söylemeyi yani buna iman etmeyi, Allahü teâlâ kime nasip etmişse, ondan daha zengin, ondan daha mutlu, ondan daha bahtiyar hiç kimse olamaz bu dünyada. Onun için bunu söylemeyi kime cenab-ı Hak nasip etmişse onun bundan başka herhangi bir talepte bulunması doğru değildir. Çünkü en kıymetlisini verdi Allahü teâlâ, en kıymetli. Bundan daha kıymetli yoktur.

Allahü teâlâyâ hamd olsun ki bize bu kelime-i tevhidi söylemek nasip etmiş. Mesela Peygamber efendimizi gördükleri halde, Hazret-i Ebu Bekir kelime-i tevhidi söyledi, Hazret-i Ömer söyledi, Ebu Cehil, Ebu Leheb söylemedi. Yani şaka değil bu iş. Cennet ve Cehennem bahis konusu. Söyleyen Cennete, söylemeyen Cehenneme. Allahü teâlâ muhafaza buyursun. Onun için boş kaldıkça kelime-i tevhid söyleyelim.

Kaynak: ehli-sünnetbüyükleri.com